

ובא וראה, בשעה שהגוף השלם למטה, קדשה עליה באה ונכסת בגוף זה, ונעשה למיטה כמו לעלה מפש, ואז הפל אריכים שלא יפתחו פה ברכבי העולם. משום שהרי עומדים ישראל בשלמות עלונה ומקדשים בקדשה עליה, אשר חילקם.

איש כי יפלא וגוו'. מה זה כי יפלא? שנפרד משאר בני העולם להתקדש כמו שלמעלה ולהמציא שלם. בשעה שבא אדם לטהר - מטהרים אותו. אדם שרצו להתקדש - מקדשים אותו, ופורים עליו קדשה עלונה, קדשה שהתקדש בה הקדוש ברוך הוא.

רבי אבא פתח, (מהלים ק) לדוד ברבי נפשי את ה' וכל קרביו את שם קדשו. כמה יש לו לאדם שהרpsilon ולבעת בעבודת רבונו, שהרי בכל יום ויום הпроוז קורא ואומר: (משל א) עד מתי פתים תאחבו פתי וגוו'. (ירמיה ג) שובו בנים שובבים ארפה משובחים. ואין מי שירכין אוניו. התורה מכריזה לפניהם, ואין מי שישיגו.

בא ראה, בן אדם הולך בעולם הנה וחושב ששלו הוא פמייד וישאר בתוכו לדורי דורות. עד שהוא הולך בעולם, נתנים אותו בקהל. עד שהוא יושב, דנים אותו במושב הדינים עם שאר בני הדין. אם נמצא לו סגorder - הרין נצול מהדין. וזה שבתו (איוב לא) אם יש עליהם מלאך מלין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחבב ויאמר וגוו'. מאן הוא הפגור? אלה מעשים כשרים שעומדים על האדם בשעה שמצטרף להם.

אין איש. ובגין לכך, אין איש דייקא. ופתא חזי, בשעתה דגופא אשתלים למתה, קדושה עלאה אתיה ועל כל בחה גופא, ואתעיבת מתהה, בגונא דלעילא מפש. וכדין, כלל בצעין דלא יפתחון פומה במילוי דעתם. בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עלאה, ומתקדשי בקדושה עלאה זקאה חילקהון.

איש כי יפלא וגוו'. (במדבר ו) מי כי יפלא. דאתפרש משאר בני עולם, לאתקדשא בגונא דלעילא, ולאשתכח שלים. בשעתה דבר נשatti לאתרכאה, מדכין ליה. בר נש דבעי לאתקדשא, מקדשין ליה. ופרסי עלייה קדשה דלעילא, קדשה דאתקדש בה קדשא בריך הוא. (חסר).

רבי אבא פתח, (מהלים ק) לדוד ברבי נפשי את יי' וכל קרביו את שם קדשו. כמה אית ליה לבר נש לאספלה ולמנדע בפולחנא דמאיריה, דהא בכל יומא ויומא קרוזא קארי ואמר, (משל א) עד מתי פתים תאחבו פתי וגוו'. (ירמיה ג) שובי בנים שובבים ארפה משובחים. ולית מאן דירכין אורגניה, אורגניה קא מקרזא קפמייה, ולית מאן דינשגה.

הא חזי, בר נש איזיל בהאי עולם, והיא חשיב דדיליה הוא פרדר וישתאר בגוניה לדרי דрин, עד דאייה איזיל בעולם, יהבין ליה בקהלרא, עד דאייה יתיב, דיבני ליה בקינפוץ עם שאר בני דינה. אי אשתחכח ליה סיגורא, הא אשתחזיב מון דינה. הרא הוא דכתיב, (איוב לא) אם יש עליהם מלאך מלין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחבב ויאמר וגוו'. מאן הוא סיגורא. אלין עובדין דכשרן, דקיימי עלייה דבר נש בשעתה דאטטריך ליה.